

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25CoP/35/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2613203670
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Valentová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2613203670.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Martina Valentová a členov senátu: JUDr. Ľubica Spálová a JUDr. Anton Jaček, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: N. D., nar. X.X.XXXX, bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Senici a v súčasnosti už o plnoleté dieťa: H. D., nar. XX.X.XXXX bytom Z., S. XXX/X, deti rodičov - matky: Mgr. B. D., nar. XX.X.XXXX, bytom Z., S. XXX/X a otca: F. D., nar. XX.X.XXXX, bytom O. C. XXX, t.č. bytom N. O., R. XX, o návrhu matky na zvýšenie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 17.3.2015 č.k. 5P/72/2013-186, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otca voči maloletému H. zo sumy 60,- Eur mesačne na sumu 100,- Eur mesačne, s účinnosťou od 1.4.2013, splatnou k rukám matky, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca, vopred. Nedoplatok otca na zročnom výživnom na maloletého H. za čas od 1.4.2013 do 31.3.2015 v sume 960,- Eur súd povolil otcovi splácať v 20,- Eur mesačných splátkach, splatných spolu s bežným výživným, do zaplatenia, pod následkom straty výhody splátok, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku. súd zvýšil aj vyživovaciu povinnosť otca voči maloletej N. zo sumy 50,- Eur mesačne na sumu 100,- Eur mesačne, s účinnosťou od 1.9.2013, splatnou k rukám matky, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca, vopred. Nedoplatok otca na zročnom výživnom na maloletú N. za čas od 1.9.2013 do 31.3.2015 v sume 950,- súd povolil otcovi splácať v 20,- Eur mesačných splátkach, splatných spolu s bežným výživným, do zaplatenia, pod následkom straty výhody splátok, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku. Súd tým zmenil rozsudok Okresného súdu Skalica č.k. 2C/169/2010-23 zo dňa 2.9.2010 v časti výroku o výške vyživovacej povinnosti otca voči maloletému H. a maloletej N.. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

Rozhodnutie prvostupňový súd právne odôvodnil aplikáciou ust. § 62 ods. 2, 4, 5, § 75 ods. 1 veta prvá, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 a § 26 Zákona o rodine i § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. Vecne potom argumentoval tým, že z vykonaného dokazovania vyvodil ten právny záver, že návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca voči H. aj maloletej N. bol podaný dôvodne. Od určenia vyživovacej povinnosti otca voči obidvom maloletým deťom prešla doba viac ako 4,5 roka, za ktorú náklady na výchovu a výživu obidvoch detí vzrástli už len ich vekom a podstatne ich nástupom na stredné školy. H. je žiakom strednej školy od septembra 2012 a maloletá N. je žiačkou strednej školy od septembra 2013. Od posledného rozhodovania o výživnom sa priemerný zárobok otca zvýšil až za rok 2014 oproti pôvodnému zárobku 800,- Eur mesačne na sumu v sume 835,28 Eur mesačne. Priemerný zárobok matky, ktorá pracovala na skrátenej pracovnej úväzok 2 hodiny denne, v sume 72,96 Eur mesačne a od 1.12.2014

pracuje na plný úväzok so zárobkom v sume 352,- Eur mesačne sa znížil oproti pôvodnému zárobku v sume 456,60 Eur. Súd pri rozhodovaní vychádzal nielen zo súčasných príjmov rodičov, ale vzal v úvahu i tú skutočnosť, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Matka po troch rokoch po rozvoze manželstva s otcom detí, počas ktorej doby s deťmi bývala neustále len po podnájmoch, zabezpečila pre seba a deti stále bývanie kúpou dvojizbového bytu v Z., na kúpu ktorého si vzala úver vo výške 33.150,- Eur. Matka teda nekúpila veľký byt, ale primeraný svojim možnostiam, keď jej sestra prisľúbila so splácaním úveru finančne pomáhať formou pôžičky. Naopak otec, ktorý tvrdil, že nie je schopný platiť ani pôvodné výživné v celkovej sume 110,- Eur na obidve deti, a doteraz nemá inú vyživovaciu povinnosť, kúpil rodinný dom za 66.000,- Eur pre seba, pričom nepotreboval zabezpečiť bývanie pre svoje deti, čím vzal na seba neprimerané riziko, nakoľko vlastné bývanie mohol riešiť podobným spôsobom ako matka a minimálne o polovicu lacnejším, teda kúpou bytu. Výdavky otca na splácanie tak vysokého úveru súd, s poukazom na hore uvedené skutočnosti, nepovažoval teda za nevyhnutne vynaložené, a preto nemôžu mať prednosť pred vyživovacou povinnosťou otca voči jeho deťom. Obidvaja rodičia sú povinní nielen finančne sa podieľať na výžive svojich detí, ale aj na ich výchove, pričom nie je možné opomenúť ani osobnú starostlivosť matky o obidve maloleté deti, ktorú vynakladá nepretržite (napr. varenie, pranie, žehlenie, dohliadanie nad prípravou maloletých do školy, návštevy lekárov a pod.) a naopak absolútny nezáujem otca o deti po všetkých stránkach, pričom otec podľa svojich vyjadrení tento svoj postoj k deťom ani nemieni zmeniť, nakoľko jednoznačne zastáva názor, že narušené vzťahy s ním majú napraviť len jeho deti. Ďalej s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave 25CoP/24/2014-132 zo dňa 2.9.2014, v ktorom poukazuje na zaužívanú súdnu prax, podľa ktorej platí, že výživné, ktoré hradí rodič na všetky deti, ku ktorým má vyživovaciu povinnosť, by malo predstavovať 25-30 % jeho čistého príjmu, ako i s prihliadnutím na individuálne, hore uvedené, okolnosti tohto konkrétneho prípadu, s prihliadnutím na nezodpovedný a úplne ľahostajný prístup otca k výžive a výchove svojich detí ako i samotné priznanie otca na ostatnom pojednávaní v danej veci, že zvýšené výživné by bol schopný platiť, len ho znechutilo to, že matka ho dala na súd, súd dospel k záveru, že príjmové a hlavne majetkové pomery otca odôvodňujú, aby sa zvýšeným výživným podieľal na výžive svojich detí. Súd preto zvýšil vyživovaciu povinnosť otca voči maloletému H. zo sumy 60,- Eur mesačne na sumu 100,- Eur mesačne, s účinnosťou od 1.4.2013, teda od prvého dňa mesiaca, v ktorom matka podala svoj návrh, nakoľko maloletý začal strednú školu navštevovať už v septembri 2012 a voči maloletej N. zo sumy 50,- Eur mesačne na sumu 100,- Eur mesačne, s účinnosťou od 1.9.2013, teda od prvého dňa mesiaca, v ktorom maloletá začala navštevovať strednú školu. Zvýšením vyživovacej povinnosti otca so spätným účinkom od 1.4.2013 vznikol otcovi nedoplatok na zročnom výživnom na maloletého H. za čas od 1.4.2013 do 31.3.2015 v sume 960,- Eur, ktorý mu povolil súd splácať v 20,- Eur mesačných splátkach, splatných spolu s bežným výživným, do zaplatenia, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku, pričom ak splátky nebude pravidelne platiť, stane sa zročným celý nedoplatok výživného. Zvýšením vyživovacej povinnosti otca so spätným účinkom od 1.9.2013 vznikol otcovi nedoplatok na zročnom výživnom aj na maloletú N. za čas od 1.9.2013 do 31.3.2015 v sume 950,- Eur, ktorý mu súd rovnako povolil splácať v 20,- Eur mesačných splátkach, splatných spolu s bežným výživným, do zaplatenia, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku, pričom ak splátky nebude pravidelne platiť, stane sa zročným celý nedoplatok výživného. Súd súčasne zmenil rozsudok Okresného súdu Skalica č.k. 2C/169/2010-23 zo dňa 2.9.2010 v časti výroku o výške vyživovacej povinnosti otca voči maloletému H. a maloletej N.. Súd rozhodol o trovách konania podľa § 146 ods. 1, písm. a) O.s.p. a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania, vzhľadom k tomu, že konanie sa mohlo začať i bez návrhu.

Proti tomuto rozsudku v celom jeho rozsahu podal odvolanie otec, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že návrh na zvýšenie jeho vyživovacej povinnosti voči deťom zamietne. Argumentoval tým, že ani pri opätovnom prejednaní veci prvostupňovým súdom tento súd nepripustil niektoré dôkazy, ktoré navrhoval, čo zásadným spôsobom ovplyvnilo rozsudok. Na strane matky však uznal všetky dôkazy, ktoré však podľa neho nie sú hodnoverné. Súd sa nezaoberal jeho požiadavkou, aby matka vysvetlila súdu, ako jej mohol byť peňažným ústavom poskytnutý úver na byt vo výške 33.150,- Eur pri výške jej príjmu 72,96 Eur mesačne. Túto povinnosť uložil prvostupňovému súdu svojím uznesením aj odvolací súd. Súd prvého stupňa však túto otázku neriešil, ale akceptoval pracovnú zmluvu matky až zo dňa 1.12.2014, podľa ktorej má mesačný príjem 352,- Eur. Táto zmluva je uzatvorená so spoločnosťou Euro Consult Invest, s.r.o., ktorej spolujateľkou je sestra matky. Rovnako súd prvého stupňa uznal matke ako dôkaz „Dohodu o pôžičke“, ktorú uzatvorila so svojou sestrou, pričom táto dohoda neobsahuje ani základné údaje. Žiadal, aby matka predložila súdu doklad o splácaní úveru, žiadal aj vysvetlenie, prečo dohoda o pôžičke bola predložená až po podaní odvolania z jeho strany. Súd uveril tvrdeniam matky, že zo spoločnej domácnosti „odišla len s igelitkou“. Súd vôbec nebral do úvahy

„dohodu o vysporiadaní BSM“, ktorú účastníci uzatvorili dňa 13.10.2010 s úradne overenými podpismi, ktorú on sám súdu predložil. Na pravde sa nezakladá ani tvrdenie matky, že dom, v ktorom s ním bývali, bol v dezolátnom stave a do rekonštrukcie investoval aj jej peniaze. Tento dom dostal ako dar a bol v dobrom stave.

Z obsahu spisu je zrejmé, že v priebehu konania dovtedy ešte maloletý H. dosiahol plnoletosť dňom 10.1.2015, ktorým dosiahnutím plnoletosti v konaní o výživnom začatom v čase jeho maloletosti to má ten následok, že dieťa už nemôže byť podľa § 22 O.s.p. zastúpené zákonným zástupcom, ale koná pred súdom samostatne, prípadne splnomocneným zástupcom. Nakoľko sa v priebehu konania zmenilo procesné postavenie účastníkov, dieťa sa stalo už plnoletým, zaniklo tým jeho zákonné zastúpenie matkou ako aj zastúpenie kolíznym opatrovníkom a vo vzťahu k nemu sa zmenil charakter predmetného konania na návrhové konanie v zmysle § 79 ods. 1 O.s.p.

Matka, medzičasom už plnoletý H. a ani kolízny opatrovník odvolací návrh nepodali.

Matka podala písomné vyjadrenie, v ktorom poukázala, že otec ako dôvod už po druhýkrát uvádza, že súd nepripustil niektoré dôkazy, ktoré on navrhoval. Na pojednávaní však bolo vykonané dokazovanie tak, ako to žiadal Krajský súd v Trnave, pričom ako dôkaz môže poslúžiť nahrávka celého pojednávania. Súdu prvého stupňa predložila mzdový list, ktorý bol predložený aj otcovi, z ktorého je zrejmé, že v čase žiadania o úver boli jej príjmy dostačujúce na poskytnutie finančných prostriedkov bankou. V tomto čase pracovala na plný úväzok, potom sa situácia vo firme zmenila a pracovala zase na nejakú dobu na úväzok skrátene až do 1.12.2014. V žiadnom prípade „Dohoda o pôžičke“ medzi ňou a jej sestrou neslúžila ako podklad k poskytnutiu hypotekárneho úveru bankou. Napokon v našej krajine predsa nie je trestné, keď vám niekto z rodinných príslušníkov dá, resp. požičia 157,34 Eur mesačne na splátku úveru. Preto stále nevie pochopiť výhrady otca k tejto veci a jeho systematické odvolávanie sa. Pokiaľ ide o jej vypořádanie BSM s otcom, nevie ako toto vôbec súvisí so zvýšením výživného na deti. Otec zavádza súd, keď uvádza, že jej tvrdenia o stave rodinného domu, v ktorom bývali, sa nezakladá na pravde. Dom, ktorý otec dostal, bol v nevyhovujúcom stave na bývanie. Pre deti nežiada veľkú čiastku na výživnom, otec by napokon potreboval viac finančných prostriedkov vtedy, keby deti pravidelne navštevoval a vedel, kedy majú sviatok.

Kolíznym opatrovníkom sa k odvolaniu otca písomne vyjadril s tým, že s návrhom otca na zamietnutie návrhu matky na zvýšenie jeho vyživovacej povinnosti voči deťom nesúhlasí. Vzhľadom na vek a potreby detí je doteraz platné výživné v sume 60,- Eur na H. a 50,- Eur na maloletú N. neprimerané. Obe deti navštevujú strednú školu mimo bydliska, vzhľadom k ich veku a potrebám už skoro dospelých ľudí pripravujúcich sa na budúce povolanie má za to, že ani matkou požadované výživné adekvátne nepokryje potreby detí. Matka zabezpečuje i starostlivosť sama a to od adekvátneho bývania, veci osobnej potreby, až po stravu, ktorá u detí v dospievajúcom veku je nemalou položkou. Otec naopak deťom neprispieva výživné adekvátne jeho životnej úrovni, ani nijakým spôsobom sa nepodieľa na zlepšení ich štartu do života. Vzhľadom na vek a potreby detí s prihliadnutím na možnosti a schopnosti oboch rodičov navrhuje zvýšiť vyživovaciu povinnosť otca na H. na sumu 120,- Eur mesačne a na N. na sumu 120,- Eur mesačne.

Plnoletý H. k odvolaniu otca písomne uviedol, že otec na pojednávaní povedal, že nie je proti tomu, aby platil zvýšené výživné, ale že ho nahnevala mama tým, že ho kvôli tomu dala na súd. Nevie ako to myslel, veď o zvýšení výživného sa žiada na súde.

Podaním odvolaciemu súdu doručeným dňa 26.8.2015 otec oznámil súdu ďalšiu zmenu pomerov na jeho strane a to pribudnutie mu ďalšej vyživovacej povinnosti voči maloletému synovi M., ktorý sa narodil dňa XX.X.XXXX a uzatvorenie manželstva s matkou maloletého dňa 8.8.2015, ktorá je toho času s maloletým na materskej dovolenke a poberá rodičovský príspevok v sume 203,20 Eur mesačne.

Zdokladované nové skutočnosti otcom boli ostatným účastníkom konania oznámené, ktorí účastníci boli vyzvaní na vyjadrenie sa k nim.

Matka, i medzičasom už plnoletý H. zaslali odvolaciemu súdu vyjadrenie, v ktorom poukázali, že návrh na zvýšenie výživného bol podaný dňa 11.4.2013 na súde prvého stupňa, ktorý súd dňa 2.12.2013 rozsudkom rozhodol o zvýšení výživného. Vzhľadom k opätovnému odvolávaniu sa otca proti tomuto rozhodnutiu uplynuli viac ako dva roky, počas ktorých nastala na strane otca jediná zmena a to

postupné zvyšovanie jeho platu. Zmena, ktorá by mohla ovplyvniť rozhodnutie súdu o zvýšení výživného nastala u otca až dňa 22.6.2015 narodením jeho dieťaťa, ku ktorému mu pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť. Vzhľadom k výške jeho príjmu by však ani táto skutočnosť nemala ovplyvniť požadovanú výšku výživného na maloletú N. 100,- Eur a na H. 100,- Eur. Požadovaná suma nie je nadhodnotená, je adekvátne k veku a potrebám stredoškolských študentov. Ak je otec v takej finančnej situácii, že mu spôsobuje problém túto skutočnosť prijať, nerozumejú, prečo sa rozhodol mať ďalšie dieťa. Znamenalo by to, že jeho konanie je nezodpovedné. Matka poukázala aj na to, že v súčasnom období N. študuje na strednej škole a v nasledujúcom období je potrebné zaplatiť stužkovú slávnosť na nastávajúci rok v sume 150,- Eur. Rovnako na odporúčenie kožnej lekárky má v zime absolvovať odstránenie kožných znamienok, čo bude ďalšia finančná položka. H. má stužkovú slávnosť už v tomto roku a je potrebné mu zabezpečiť vhodné slávnostné oblečenie. Sú to všetko ďalšie výdavky mimo bežných, ktoré uhrádza.

Kolízny opatrovník tiež zaslal vyjadrenie, z obsahu ktorého vyplýva, že nová skutočnosť uvedená otcom, teda narodenie dieťaťa a následné manželstvo s matkou dieťaťa nijako neovplyvňuje jeho vyživovaciu povinnosť k maloletej N. a H.. S návrhom otca na zamietnutie návrhu matky na zvýšenie jeho vyživovacej povinnosti voči deťom nesúhlasí. Má za to, že navrhované výživné po 120,- Eur na každé dieťa je primerané veku a potrebám detí.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie otca má základné zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. c) O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 212 ods. 2 písm. a) v spojení s § 81 ods. 1 O.s.p. - pretože konanie pôvodne začaté ako konanie vo veci starostlivosti o maloleté dieťa sa mohlo začať i bez návrhu), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený min. 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu (§ 156 ods. 3 v spojení s § 211 ods. 2 O.s.p.) a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň ako sa vyvesil na úradnej tabuli (§ 21 ods. 2 vyhl. č. 543/2005 Z.z.) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo veci samej je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 219 O.s.p.,

S poukazom na vyššie uvedené predmetom odvolacieho konania je posúdenie, či boli splnené zákonné podmienky pre zvýšenie výživného otca k deťom a v akom rozsahu.

Pretože odvolací súd preberá súdom prvého stupňa zistený skutkový stav pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie naplnenia zákonných podmienok pre zvýšenie výživného, za situácie, keď prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie, jeho výsledky jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil a napokon dospel i k správnym skutkovým zisteniam a pretože sa odvolací súd stotožňuje i so správnym právnym posúdením veci, s poukazom na ust. § 219 ods. 2 O.s.p., sa obmedzuje len na odkaz na správne písomné vyhotovenie rozsudku, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvostupňového súdu odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na podporu záverov prvostupňového súdu, s poukazom na odvolaciu argumentáciu, sa žiada dodať už iba nasledovné:

Predovšetkým sa žiada uviesť, že ani odvolací súd (zhodne so súdom prvého stupňa) nemal v prejednávanej veci po vykonanom dokazovaní pochybnosti o potrebe zvýšenia výšky doposiaľ určeného výživného otcovi na obe deti. Takýto záver pritom vyplývala nielen z okolností časového odstupu medzi časom ostatného rozhodnutia o výživnom a časom začatia konania v prejednávanej veci (od ostatnej úpravy výživného v septembri 2010 do času začatia konania v prejednávanej veci ubehlo viac než dva a pol roka, do rozhodnutia súdu prvého stupňa - napadnutým rozsudkom päť a pol roka a takýto časový rozostup sa napokon k času rozhodovania odvolacieho súdu predĺžil na viac než šesť rokov), ale predovšetkým pre skutočne nespochybniteľný nárast výdavkov spojených s výživou dnes už plnoletého H. a už skoro plnoletej N. (plnoletosť nadobudne v M.), ktoré deti navyše navštevujú strednú školu mimo miesta svojho bydliska. Táto zmena (čiastková z pohľadu uvažovania o zmenách na strane celého okruhu v tomto smere spoločne posudzovaných osôb - tu najmä oboch detí, ich otca a matky) prinajmenšom do určitej miery prevažovala nad ďalšou zmenou spočívajúcou v pribudnutí otcovi ďalšej vyživovacej povinnosti (narodenie sa dieťaťa otcovi a jeho terajšej manželke v V.). I keď odvolací súd

nepopiera, že záťaž spojená s plnením vyživovacej povinnosti k ďalšiemu dieťaťu otca (k maloletému M. v čase rozhodovania odvolacieho súdu ešte stále v útlom veku) je v prevažnom rozsahu na tomto rodičovi dieťaťa (na otcovi), nemohlo to vzhľadom na okolnosti daného prípadu založiť dôvod pre ponechanie výživného na staršie deti v nezmenenej výške. Kľúčovým z pohľadu potreby zvýšenia výživného na maloletú N. a H., tu potom po doplnení dokazovania súdom prvého stupňa zostal 1. rozdiel v potrebách detí rôzneho veku, 2. vznik ďalšej vyživovacej povinnosti otca s vedomím existencie inej (skoršej) vyživovacej povinnosti (práve k týmto dvom deťom) a 3. zásadná prednosť výživného patriaceho deťom od ich rodičov pred inými výdavkami rodičov (tu por. súdom prvého stupňa citované ustanovenie § 62 ods. 5 vety prvej Zákona o rodine).

Pokiaľ išlo o prvú z uvedených okolností zhora, napriek neexistencii dôvodu bagatelizovať prípadné námietky týkajúce sa výšky súm potrebných aj na uspokojovanie potrieb detí nižšieho veku (tu maloletého M.) a tiež dospelých osôb - tu vystupujúcich v pozícii výživou povinných, t.j. oboch rodičov maloletej N. a H. a tiež súčasnej manželky otca - ako druhého rodiča spoločného dieťaťa s otcom, totiž nemôže byť žiadnej pochybnosti o tom, že výdavky spojené s uspokojovaním potrieb dieťaťa blízkeho veku dospelosti, priebehu konania dokonca už jedného dieťaťa plnoletého (H.) sú podstatne vyššími a zároveň zahŕňajúcimi výrazne širší okruh potrieb, než je tomu u detí útleho veku. Je to tak najmä preto, že u starších detí oproti potrebám detí nižšieho veku nastupuje často celý rad výdavkov v skoršom čase nevynakladaných a to i bez zohľadňovania potrieb špecifických pre konkrétne dieťa (výdavky na jeho koníčky, záľuby, záujmové aktivity, ale aj výdavky spojené s prípadným zhoršeným zdravotným stavom a pod.). Deti nižšieho veku totiž len málokedy majú výdavky (či už zvýšené alebo vôbec) spojené napr. s cestovaním do školy mimo miesta svojho bydliska, čo obdobne platí aj u výdavkov na bývanie inde než doma - predpoklad pre prípad nástupu detí na štúdium na VŠ a napokon i vo vzťahu k podstatnej časti výdavkov na stravovanie. Práve preto už v štádiu predbežného uvažovania o miere vyživovacej povinnosti rodiča na každé z jeho viacerých detí treba uvažovať aj o potrebe odlíšenia výšky výživného majúceho sa platiť každému dieťaťu rôzneho veku (uplatnením zásady, podľa ktorej výživné patriace staršiemu dieťaťu nikdy nemôže byť rovnaké alebo i nižšie než výživné predstavujúce výdavky vynakladané na dieťa mladšie). To súvisí aj s uvedomením si potreby vynakladania rodičom zvýšeného úsilia pri obstarávaní zdrojov uspokojovania vlastných potrieb i potrieb ním vyživovaných osôb úmerne počtu takýchto osôb a miere ich potrieb. Napokon k otázke súčasnej praktickej odkázanosti terajšej manželky otca s vlastnou výživou na manžela a k jej nemožnosti podieľať sa podstatnejšie na výdavkoch spojených s chodom ich spoločnej domácnosti vo všeobecnosti a špecificky i na uspokojovaní potrieb maloletého M. možno uviesť, že odkázanosti výživou na manžela bránila práve prednosť výživného patriaceho deťom od ich rodičov pred všetkými ostatnými výdavkami rodičov (t.j. aj vrátane tzv. manželského výživného, ktorému takto patrí až neskoršie poradie). Napokon manželka otca má zabezpečený príjem na svoju výživu poberaním rodičovského príspevku, pričom v prípade, že takýto jej súčasný príjem je nepostačujúci, môže zvoliť možnosť predčasného nástupu do zamestnania.

Otec odvolaciu argumentáciu založil predovšetkým na tom, že súd prvého stupňa sa dostatočným spôsobom nezaoberal zdokladovanou výškou príjmu matky, ktorý v období od 1.4.2012 do 31.10.2013, výmúc mesiace máj, jún, júl 2013, dosahoval čistý mesačný zárobok v sume 70,33 Eur, a nepreveril, ako z takéhoto príjmu mohol byť matke poskytnutý úver na byt vo výške 33.150,- Eur, uspokojil sa so zdokladovaním príjmu matky od 1.12.2014 vo výške 352,- Eur mesačne. Súd prvého stupňa ďalej uznal matke ako dôkaz o splácaní úveru „Dohodu o pôžičke“, ktorú matka uzatvorila so svojou sestrou, pričom táto dohoda neobsahuje základné údaje. S touto argumentáciou v podstate možno súhlasiť, táto však nemohla zmeniť spôsob rozhodnutia vo veci, teda potrebu zvýšenia výživného. Tu je potrebné mať na zreteli predovšetkým to, že primárnou povinnosťou rodiča, ktorý nemá dieťa vo svojej osobnej starostlivosti (tu otec) je uspokojiť jeho potreby formou platenia výživného, pričom naopak u rodiča druhého (tu matka), sa najmä v závislosti na veku dieťaťa mení pomer tzv. osobného a peňažného podielu na plnení si vyživovacej povinnosti takýmto rodičom, to znamená, že vyživovaciu povinnosť rodiča osobne sa starajúceho o dieťa treba považovať za čiastočne krytú výkonom jeho osobnej starostlivosti o dieťa. Nesporným ďalej zostáva, že potreby oboch detí (ani tie základné) nemožno pokryť výživným, ktoré určil súd prvého stupňa otcovi napadnutým rozsudkom, pričom tieto ho značne prevyšujú, z čoho potom vyplýva, že v ostatnom rozsahu musia byť výdavky detí uspokojené ich matkou a to bez ohľadu na skutočnú výšku jej príjmu, ktorý vzhľadom na charakter jej zamestnania (predavačka) sa môže pohybovať v zdokladovanej výške, prípadne vo výške zdokladovanej v kalendárnych mesiacoch máj, jún, júl 2013, kedy matka zarobila po 551,- Eur mesačne, ak sa pripustí snaha blízkeho rodinného príslušníka (sestry) matky, ktorá má byť osobne zainteresovaná u jej zamestnávateľa, tejto pomôcť.

Preto i pokiaľ by bol v tomto smere v konaní overovaný tvrdený príjem matky z pracovnej činnosti a zároveň aj s tým súvisiaci spôsob ako aj schopnosť splácania ňou čerpaného úveru, nemôže to nič zmeniť na spôsobe rozhodnutia o výške určenom výživnom otcovi súdom prvého stupňa, ku ktorej by bol zaviazaný aj v prípade preukázania vyššieho príjmu u matky než bol zdokladovaný. Tu však treba brať zreteľ na to, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, čo znamená, že pokiaľ je táto nižšia, musí sa tomu dieťa prispôbiť a tu potom podľa odvolacieho súdu určené výživné, ktoré zodpovedá súčasným možnostiam a schopnostiam otca a to aj s prihliadnutím na jeho súčasné pomery, však predstavuje strop, s ktorým sa budú musieť obe deti uspokojiť aj do budúcnosti, teda aj pre prípad ich nástupu na vysokú školu, pokiaľ sa samozrejme pomery na strane otca dovedy nezmenia.

Ďalšie odvolacie argumenty otca odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu irelevantnú argumentáciu matky zachádzajúcu podrobne do nadbytočných detailov, nespôsobilú ovplyvniť výšku výživného, preto odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu bolo potom dôvodným, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny v zmysle § 219 O.s.p.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo s použitím § 224 ods. 1 O.s.p. v zmysle § 146 ods. 1 písm. a) v spojení s ust. § 81 ods. 1 O.s.p. rozhodnuté tak, že žiaden z účastníkov na náhradu trov odvolacieho konania nemá právo.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.